

884.a

1850.

884.
uu

720

Waimoliſ tahtramat

selle aasta peäle

1850.

(Wändra õppetaja kirjotud.)

„Kut, oh laula waljuſte,
laula, et ſind kuuldatſe:
Tehke tööd ja palluge,
Jummal aitab peage!“

Der Druck iſt unter der Bedingung geſtattet, daß nach
Beendigung deſſelben die vorgeſchriebene Anzahl Exemplare dem
Dorpatſchen Cenſur-Comité eingeſandt werde.

Dorpat, den 5. November 1849.

Cenſor Samſon.

Tartolinnas trükkitud,
Siinmanni leſje ja G. Mattieſeni kirjadega:
ja ſeälsammas ka müükſe.

Namato hind on 10 kopp. hõbbe.

Sel aastal on 365 päwa:

Oh olleksid teid need 365 päwa ellawa Jehowa Summalale pühhitsetud waimus ja tões, usso ja ello polest; agga mitte üks ainus nendest kurja waimule ärraantud ihho ja hinge hukatusseks! — Pühha Waim saatto meid teiki tassase tee peäle. Amen.

Päwa- ja kuwarjotamissed.

Päwa warjutakse sel aastal kaks kord, agga sedda ei sa siin meie maal mitte nähtud. Ku warjotamist polle mitte sel aastal.

Agga sedda kahjoliiko warjotamist woib kül juhtuda sel aastal minno, eht sinno, eht ka mitmede jures, et mittokorda ei paista enam selge armastusse päite Summala wasto; ja sagedaste kustub tössine armastusse täistku meie liggimesse wasto: need on siis pahhad päwa- ja kuwarjotamissed, ja nende eest hoidko meid se armas taewane Issa. Amen.

Aastade arwamine.

	aastat.
Mailma lomisest arwatakse pea jubba	6000
Önnisteggia sündimisest Petlemma	
lantas	1850
Summala mehhe Lutterusse öige usso	
jälle ueste üleswõtmisest	333
Sure Wenne Keisri Herra Nikolai Paw-	
lowitsa anjäre pärrimisest	25
Kui meie maal willi hukka läts sel	
näljaaastal	4

Welli aasta jaggo.

Kerwade hakkab 9mal paastoku päwal: siis laulwad jubba lõokesed.

Sui hakkab 9mal Janiku päwal: siis lenda-
wad need peäsoksesed.

Süggise hakkab 11mal Mikketu päwal: siis kurred jubba lounamaal.

Salwe hakkab 10mal Souloku päwal: siis maggan wahhest lumme al?! —

I. Neäriku.

Mo Jummal taewas üllewel,
So jure hūab kirj'kokel:
Sind üksnes tahhan kummarda,
So pole hoida liikmatta.

Jesusse ümberleikaminne.

1 Pühhap.	●	Neäri p.
2 Esmasp.		Oh Isand, ue aastaga
3 Teisip.		nuit nimme mulle anna ka.
4 Restnäd.		Kui südda põlleb,
5 Neljap.		siis Jesus tulleb.
6 Rede.		3 Kuninga p.
7 Laupäaw.		„Ea peastab omma rahwast.“ —

Jesus templis.

8 Pühhap.		
9 Esmasp.	)	Kes filmaweega külwawad,
10 Teisip.		need õiskamisfes leikawad.
11 Restnäd.		wiljaterra wälja peäle;
12 Neljap.		Jummala sanna süddamesse;
13 Rede.		surnokehha hana sisse.
14 Laupäaw.		

(Januari ku.)

Kana pulmad.

15 Pühhap.		Kel on, sel antakse:
16 Esmasp.	☼	kel ei olle, selt woetakse.
17 Teisip.		Tõnnisse p.
18 Restnäd.		So ihho lähhäb surema,
19 Neljap.		so nimmi jägo ellama.
20 Rede.		
21 Laupäaw.		„Üks on tarwis.“ —

Kapernauma pealik.

22 Pühhap.		Ärra murretse homse ette:
23 Esmasp.	☾	so palle olgo rõmulinne;
24 Teisip.		so südda olgo rahholinne;
25 Restnäd.		so kombe olgo armolinne.
26 Neljap.		
27 Rede.		Se surnud enne surma! [rima.“ —
28 Laupäaw.		„Jodikud ei pea taewariki pär-

Jesus laewas.

29 Pühhap.		Wi mind taewaseltsi.
30 Esmasp.		„Ei ma lasse Sind mitte,
31 Teisip.	●	kui Sa mind ei õnnista.“
1.		Päite touseb k. 8, 43 m., lähhäb loja k. 3, 37 m.
11.	— — —	8, 25 — — — 3, 59 —
21.	— — —	8, 8 — — — 4, 23 —

II. R ü ü n l a k u.

So kalli nimme pühitsus,
se olgo minno rõmustus,
et keik mo südda põlleks seest:
süs kostad wiimselt minno eest.

1 Kestnäd.	„Kirwes seisab pu jure külges.“
2 Neljap.	Rüünla p.
3 Rebe.	Jssand, sa woid surnuud ärrata:
4 Laupäaw.	ärrata mo surnuud süddant ka.

Umrohhi nissus.

5 Pühhap.	Jggapawane leib ihhule:
6 Esmasp.	iggapawane pattude andeksandminne
7 Teisip.	higelse.
8 Kestnäd.	—
9 Neljap.	Innimenne kuleb, mis su seest tul-
10 Rebe.	leb: Jummal näab, mis süddames
11 Laupäaw.	ellab.

Rümme neitsit.

12 Pühhap.	Pea Temma kästo;
13 Esmasp.	karda Temma wiha;
14 Teisip.	otfi Temma armo.

(Webruari ku.)

15 Kestnäd.	Palluge, palluge;
16 Neljap.	pöörge pattust;
17 Rebe.	aeg lähhäb rutto;
18 Laupäaw.	kohhus on liggi.

Töteggiaad winamäel.

19 Pühhap.	Mis peab usflik teggema,
20 Esmasp.	kui maiarahwas uslmatta:
21 Teisip.	nende ette palluma;
22 Kestnäd.	waggad kumbed näitama;
23 Neljap.	usso pole kutsuma.
24 Rebe.	Waddisse p.
25 Laupäaw.	„Enfad waimus waesed.“

Neljasuggune pöld.

26 Pühhap.	Sinnust ei woi jada minna.
27 Esmasp.	— — — — — [mal.]
28 Teisip.	„Röömsat andjat armastab Jum-

„Walmistage Jssanda teed,
tehke temma teeraad tasfaks.“

1. Päike	touseb	£. 7,	42 m.,	lähhäb	loja	£. 4,	50 m.
11.	— — —	7,	16 — — —	5,	13 —		
21.	— — —	6,	48 — — —	5,	37 —		

III. Paastoku.

So pühapääw mind walgustab,
et minno waim ka selgeks saab:
So saakrament ja sanna heäl
se södab, jodab hinge seäl.

1 Kestnäd.	Ello on ürrikenne;
2 Neljap.	furm on äkkilinne;
3 Rede.	kohhus on iggawenne.
4 Laupäaw.	

Kristusse kannatussest.

5 Pühhap.	Hing, otsti omma Issandat,
6 Esmasp.	fenni kui Tedda tätte saad.
7 Teisip.	Wastla p.
8 Kestnäd.	, Tee äre; — pae peäle; —
9 Neljap.	ohhakatte sekka; —
10 Rede.	hea Ma peäle. —
11 Laupäaw.	Kus jaus ollen minna? —

Jesust kiusatakse.

12 Pühhap.	Kui ihho jääb haigeks,
13 Esmasp.	fiis hing sago terweks.
14 Teisip.	

(Märtsi ku.)

15 Kestnäd.	Palwe p. ja Põri p.
16 Neljap.	Ihhowarra hoiad:
17 Rede.	hingewarra kantad! —
18 Laupäaw.	

Kananea naene.

19 Pühhap.	Anna andeks wennale:
20 Esmasp.	muido sa ei woi
21 Teisip.	Issa meie palluda;
22 Kestnäd.	armolaul tulla ka;
23 Neljap.	surma peäle möttelda.
24 Rede.	
25 Laupäaw.	Paast Maria p.

Keleto rägib.

26 Pühhap.	Wannemad, kaswatage ommad lapsed
27 Esmasp.	Issanda auuks.
28 Teisip.	
29 Kestnäd.	Lapsed, auustage ommad wannemad
30 Neljap.	Issanda rõmuks.
31 Rede.	

1. Päike tõuseb t. 6, 24 m., lähhäb loja t. 5, 59 m.
11. — — — 5, 53 — — — 6, 21 —
21. — — — 5, 56 — — — 6, 44 —

IV. Järriku.

Kui isä, emma Sinno poolt,
 siis kandwad minno eest ka hoolt:
 kui Sinnust läinud kõrwale,
 siis tullen, Jeesus, Sinnule.

1 Laupäaw. | Karjalasfmissse p.

Immelik rahwasõotminne.

2 Pühhap.	So silmi sisse wadata,
3 Esmasp.	So su seest tahhan kuulda,
4 Teisip.	So käest kinnipiddada,
5 Kestnäd.	So jalge ette heita.
6 Neljap.	
7 Rede.	) Jssand, Sinno kätte annan minna
8 Laupäaw.	omma waimo!

Kiwwid tõstetakse.

9 Pühhap.	Minno hing! Minno hing!
10 Esmasp.	mits sa omma Jssandat olled mah-
11 Teisip.	hajatnud!
12 Kestnäd.	
13 Neljap.	"Tasfased peawad maad pärrima."
14 Rede.	✱ Künni p.

(Aprili ku.)

15 Laupäaw. | Pühhal päwal pühhas foias.

Jeesus Jerusalemma.

16 Pühhap.	Sa hoiad enne surma mind;
17 Esmasp.	Sa kutsud surma tunnil mind;
18 Teisip.	Sa wõttad pärrast surma mind;
19 Kestnäd.	Oh tänno Sulle iggawest!
20 Neljap.	Suur nelja p.
21 Rede.	Suur rede.
22 Laupäaw. (	Elluwirst surmahandas!

Kristusse üllestousminne.

23 Pühhap.	1. Üllestousmissse pühha.
24 Esmasp.	2. Kestminne pühha.
25 Teisip.	3. Wiinne pühha.
26 Kestnäd.	
27 Neljap.	"Üks pääw So ouede sees on par-
28 Rede.	rem, kui muud tubhat."
29 Laupäaw.	

Uksed lukkus.

30 Pühhap. ● | "Rahho olgo teile."

1.	Päite touseb f. 4, 54 m., lähhäb loja f. 7, 9 m.
11.	— — — 4, 28 — — — 7, 31 —
21.	— — — 4, 2 — — — 7, 52 —

Mo liggimesse ihhule,
ja keige temma ellule
ei tahhaks kahjo tehha ma,
ei ial tedda kurbasta.

1 Esmasp.	Wolbri p.
2 Teisip.	Kui illempreester ohwerdab ;
3 Kestnädd.	kui Prohwet meile kulutab ;
4 Neljap.	kui Runningas meid wallitseb ;
5 Nebe.	siis olle südda römüs.
6 Laupäaw.)	—

Sea karjane.

7 Pühhap.	—
8 Esmasp.	Ruhho läind mo warrandus,
9 Teisip.	seenna läab mo himmustus,
10 Kestnädd.	anna mulle usko ;
11 Neljap.	finnita mo usko ;
12 Nebe.	hoia minno usko.
13 Laupäaw.	—

Ürrikenne aeg.

- 14 Pühhap. ☉ Jummal Waim ja innimesse südda !

15 Esmasp.	Pühha Waim tulletab meie mele keit
16 Teisip.	sedda õnnistust, mis pühha Jum-
17 Kestnädd.	mala Poeg on pühha Issa käest meie
18 Neljap.	kätte tonud.
19 Nebe.	Paulgem siis kolmaino Jummalale.
20 Laupäaw.	—

Kristusse ärraminne.

21 Pühhap.	Jummala se Issa heäl
22 Esmasp. (	kui walto löminne ;
23 Teisip.	Jummala se Poia heäl
24 Kestnädd.	kui õhto wihmake ;
25 Neljap.	Jummala se Waimo heäl
26 Nebe.	kui koido tounsinne.
27 Laupäaw.	—

Tösfine palwe.

28 Pühhap.	Murretunnil üttele nenda :
29 Esmasp. ☉	ma pean sedda kanda ;
30 Teisip.	ma woin ka sedda kanda ;
31 Kestnädd.	ma tahhan sedda kanda.

1. Päite touseb f. 3,	39 m., lähhäb loja f. 8,	14 m.
11. — — — 3,	28 — — — 8,	35 —
21. — — — 3,	4 — — — 8,	52 —

VI. Sanitu.

Mis Paradisis seätud,
ja Jehowast sai õnnistud,
se abbiello warrandus
on taewarigi pärrandus.

1 Neljap.	Taewaminnemisse pühha.
2 Rede.	"Armastagem Tedda,
3 Laupäaw.	Ta on meid enne armastanud."

Waimo ettekulutaminne.

4 Pühhap.	) Arra olle omma liggimesse kurri
5 Esmasp.	
6 Teisip.	futsud:
7 Restnäd.	waid olle omma liggimesse
8 Neljap.	hea ingel, kes tedda hea pole
9 Rede.	hüab.
10 Laupäaw.	—

Waimo wäljawallaminne.

11 Pühhap.	Nelli pühhi.
12 Esmasp. *	Teine pühha.
13 Teisip.	"Õnnis on se, kes leiba sööb Jum:
14 Restnäd.	Põri p. [mala rikis."

(Juni ku.)

15 Neljap.	Sita künal; pühhi kodda; otfi hästi; kutsu sõbrad.
16 Rede.	
17 Laupäaw.	

Nikodemus öse.

18 Pühhap.	Ust ilma tegguta on surnud,
19 Esmasp.	
20 Teisip.	surnud!
21 Restnäd.	agga ust, mis armastusse teg-
22 Neljap.	gude sees ellaw on, se sadab
23 Rede.	taewariki.
24 Laupäaw.	Joni p.

Paatsarus wärrawas.

25 Pühhap.	Kartte Jehowa wiha, keik julged pattused: sest nuhhelda Ta ähwardab; ja hakkab jubba nuhtlema; ja nuhtleb iggaweste.
26 Esmasp.	
27 Teisip. *	
28 Restnäd.	
29 Neljap.	
30 Rede.	

1.	Päite touseb f. 2, 56 m., lähhäb loja f. 9, 3 m.
11.	— — — 2, 55 — — — 9, 8 —
21.	— — — 3, 2 — — — 9, 6 —

VII. Seinaku.

Mo käsfi olgo puhhas seft,
ei mitte liggimesse käest
ma warrastaksin kurjaste:
seft Jummal nuhtleb raskeste.

1 Laupääw. | „Olle julge, tüttar, sinno usk on sind aitnud.“

Oh to söömaia st.

2 Pühhap.	Sein Maria p.	[mees.
3 Esmasp.	Jesus süddames: wäggew födda-	
4 Teisip.	1 peatük: Karda Issandat.	
5 Restnäd.	2 „ : Uksu Issandat.	
6 Neljap.	3 „ : Ballu Issandat.	
7 Rede.	4 „ : Tanna Issandat.	
8 Laupääw.	5 „ : Wotta Issandat.	

Arrataddunud lambast.

9 Pühhap.	Mo nimme panne üles
10 Esmasp.	so ellokirjasse.
11 Teisip.	„Jummala jures ei olle ükski asfi
12 Restnäd.	Hallelujah. Amen. [woimatta.“
13 Neljap.	Korrusse (Marreti) p. [jasse.
14 Rede.	Mo hinge kanna süles so pühha kar-

(Juli ku.)

15 Laupääw. | Au kitus olgo iggawest.

Olge armolissed.

16 Pühhap.	„Waim lihha wasto,
17 Esmasp.	ja lihha waimo wasto.“
18 Teisip.	
19 Restnäd.	Jesus, kutsu mind,
20 Neljap.	et ma tuleks Sind,
21 Rede.	lendaks kui üks lind.
22 Laupääw.	

Kohkest kallasagist.

23 Pühhap.	Kui käest kaub,
24 Esmasp.	siis südda sowib.
25 Teisip.	Jakobi p.
26 Restnäd.	Kui sul usko ei olle,
27 Neljap.	siis ei olle sul middagi:
28 Rede.	kui sul usko on,
29 Laupääw.	siis on sul teik.

Wariseride õigusseft

30 Pühhap.	Te sinna, mis Jummal tahhab,
31 Esmasp.	siis teeb Jummal, mis sinna tahhad.

1.	Päite touseb f. 3, 16 m., lähhab loja f. 8, 52 m.
11.	— — — 3, 35 — — — 8, 36 —
21.	— — — 3, 56 — — — 9, 15 —

VIII. Peitusselu.

Ma tahhaks hoida keelt ja suud,
et nemmad mitte rägiks münd,
kui töt ja õigust rahhoga,
ei ilmas sanna wihhaga.

1 Teisip.	Res kostab wiimselt minno eest,
2 Restnäd.	kui Issand küsib minno käest? —
3 Neljap.	rahha ja rikkus? — Ei mitte!
4 Rede.	õbrad ja seltsimehed? — Ei mitte!
5 Laupäaw.	ristiust ja armotö? — Jah, kü!

Jesuse ärraselletaminne.

6 Pühhap.	Mis Sinnust lahutab, oh wötta;
7 Esmasp.	mis Sinno jure sadab, anna;
8 Teisip.	mo süddant wötta koggone,
9 Restnäd.	sa helde Jesus, ommale.
10 Neljap.	Lauritse p.
11 Rede.	„Rööm on Jummal inglise jures ühhe
12 Laupäaw.	pattuse pärrast, kes meelt parrandab.“

Walle prohwetid.

13 Pühhap.	lammaсте ridis
14 Esmasp.	kistjad hundid.

(Augusti ku.)

15 Teisip.	Ruffi Maria p.
16 Restnäd.	Issand tulleb süddamesse,
17 Neljap.	teeb süddant uks:
18 Rede.	südda tännab iggaweste.
19 Laupäaw.	—

Üllekohtune maiapidajaja.

20 Pühhap.	Rahho olgo teile,
21 Esmasp.	rööm tulgo teile,
22 Teisip.	õnnistus jägo teile.
23 Restnäd.	—

Pärtli p.

24 Neljap.	„Issand, jä meie jure,
25 Rede.	sest õhto jonab, ja päaw werib!“
26 Laupäaw.	—

Jerusalemma ärrarikminne.

27 Pühhap.	Jummal Issa on mo Roja,
28 Esmasp.	Jesus minno Dnnetoja
29 Teisip.	Pühha Waim mind walgustab:
30 Restnäd.	sest mo südda rõmustab.
31 Neljap.	—

1. Päike touseb k. 4, 19 m., lähhäb loja k. 7, 49 m.
11. — — — 4, 41 — — — 7, 22 —
21. — — — 5, 4 — — — 6, 55 —

IX. Mihkle fu.

Mo liggimesse maiake,
ja temma ellohoneke,
se paistko rahho mäe peält,
kust kuluts kidolanlo heält.

1 Rede.) „Ja peab ollema
2 Laupääw.) üks karri ja üks karjane.“

Uhke Wariseer.

3 Pühhap. Kui sinna jättab Tedda mahha om-
4 Esmasp. ma ellopäiwil, siis jättab Temma
5 Teisip. sind mahha sinno surmatunnil:
6 Restnäd. sa kutsud, Ta ei tulle;
7 Neljap. sa pallud, Ta ei tule;
8 Rede. sa oigad, Ta ei aita;
9 Laupääw. ☼ sa lähäd, Ta ei wotta! —

Kurd keletu.

10 Pühhap. Ükski ei woi Jehowat ärraarwata,
11 Esmasp. agga iggawiks woib Tedda armas-
12 Teisip. tule Issa heält; [tada.
13 Restnäd. wata Poia pället;
14 Neljap. tunne Waimo wisi.

(Septembri fu.)

15 Rede. Oh aita, Önnisteggia,
16 Laupääw. C ma ollen noor ja tundmatta!

Gallastaja Samariamees.

17 Pühhap. Jõsanda kannatus olgo so ölla peäl;
18 Esmasp. Jõsanda armastus olgo so süddame sees;
19 Teisip. Jõsanda õnnistus olgo so Pea kohtas.
20 Restnäd. **Põri p.**
21 Neljap. **Wattensse p.**
22 Rede. „Wata, mo ellopäwad on kui üks
23 Laupääw. ☉ kämle laius Sinno ees!“

Tännamatta pidalitõbbised.

24 Pühhap. Südda, wotta wasto,
25 Esmasp. mis Waim sulle annab:
26 Teisip. et rahho ellab süddames;
27 Restnäd. et rööm paistab filmadesi;
28 Neljap. et su laulab kitust.
29 Rede. **Mihkle p.**
30 Laupääw. „Wastele kulutakse armoõppetus.“

1. Päike touseb k. 5, 28 m., lähäd loja k. 6, 23 m.
11. — — — 5, 49 — — — 6, 55 —
21. — — — 6, 11 — — — 5, 26 —

X. Rojatu.

Oh wennad, öed ellage,
ja palludes ka walmage,
et Satan ei sa tiufata,
waid helde Issand önnista.

Mammona tenistusese.

1 Pühhap.	)	Ma lähhan omma Issa jure ;
2 Esmasp.		et kül
3 Teisp.		warraw on kitsas ;
4 Kestnadd.		te on waewalinne ;
5 Neljap.		seltimehbed on piisut !
6 Rede.		agga siiski
7 Laupäaw.		ma lähhan omma Issa jure !

Rainiliina noormees.

8 Pühhap.		Se fanna seisab meles,
9 Esmasp.	☉	ja ellab süddames. —
10 Teisp.		Ürrikenne waew,
11 Kestnadd.		ja iggawenne rõõm. —
12 Neljap.		Issand, ja Sinna meie jure,
13 Rede.		fenni
14 Laupäaw.		kui meie lähme Sinno jure !

(Oktobri ku.)

Weetöbbeft haige.

15 Pühhap.		Nenda kui Joannes ristia wal-
16 Esmasp.	C	mistas teed Jesussele :
17 Teisp.		nenda walmistab pühha kirri teed
18 Kestnadd.		Summala Poiale :
19 Neljap.		körwad kuulgo käsko ;
20 Rede.		filmad selletago südi ;
21 Laupäaw.		waim wõtko Waimo.

Surem käst.

22 Pühhap.		Tulge, sest teie on jo walmis —
23 Esmasp.	●	elloramatud armolaua peäl :
24 Teisp.		tulle ja wötta ;
25 Kestnadd.		wötta ja loe ;
26 Neljap.		loe ja ella.
27 Rede.		Kulutaja heäl käib kõrwasse, agga
28 Laupäaw.		Jehowa su rägib süddamesse.

Alwatud haige.

29 Pühhap.		Tütarlapse puhhas ello
30 Esmasp.		on
31 Teisp.	)	temma teige kallim illo.

1.	Päite	toufeb	k. 6,	34 m.,	lähhab	loja	k. 4,	57 m.
11.	—	—	—	6,	56	—	—	4, 30 —
21.	—	—	—	7,	21	—	—	4, 5 —

Oh Jummal, ärra nuhtle Sa
kül wannematte pattud ka
weel meie waeste laste peäle,
waid heida ifka armo jälle.

1 Kestnädd.	Meie kurwaetus peab wimaks rõmuts
2 Neljap.	Hingede p. [minnema.
3 Rede.	Se Issand, kes on taewa läinud,
4 Laupäaw.	se walmistab mul asset seäl.

Pulma ride.

5 Pühhap.	Keit kulutamine olgo Issandast;
6 Esmasp.	se on ifka
7 Teisip.	wanna ja uus;
8 Kestnädd. *	kurb ja rõmus;
9 Neljap.	ürrikenne ja iggawenne.
10 Rede.	Martin Lutterus.
11 Laupäaw.	Martin piiskop.

Kunningamehhe poeg.

12 Pühhap.	Lutterus, sa kallis mees,
13 Esmasp.	sinno hing on Jesu ees.
14 Teisip. C	sinno ramat laste käes.

15 Kestnädd.	„Ärra karda mitte,
16 Neljap.	sinna piisfotenne karjote,
17 Rede.	sest teie Issa hea meel on,
18 Laupäaw.	teile kunningriki anda.“

Kawwal sullane.

19 Pühhap.	Kes omma patto ärrasalgab, se kas-
20 Esmasp.	watab sedda: kes omma patto üles-
21 Teisip. *	tunnistab, se wähhendab sedda.
22 Kestnädd.	Kui Issand on so kõrwad lahti tei-
23 Neljap.	nud sinno õnnistusfeks: siis te sinna
24 Rede.	ommad uled lahti Temma kitusfeks.
25 Laupäaw.	Kaddri p.

Kohtorahha.

26 Pühhap.	ühhele hingerahha, teisele hingerahho;
27 Esmasp.	ühhele maanteed, teisele taewateed;
28 Teisip.	ühhele sõawäggi, teisele süddamewäggi:
29 Kestnädd.)	„Jummalale, mis Jummalale pär-
30 Neljap.	Andresse p. [ralt.“

1. Päike touseb t. 7, 47 m., lähhäb loja t. 3, 41 m.
11. — — — 8, 9 — — — 3, 23 —
21. — — — 8, 29 — — — 3, 10 —

XII. Jouluku.

Sa helde Jēsa üllewelt,
oh kule meie palweheält:
Sa hallikas, mis armust teeb,
ning taewaüksed lahti teeb.

1 Rede.	So ihho on kül ikka sönud,
2 Laupäaw.	so hing on ikka sōmatta.

Jesus Jerusalemma.

3 Pühhap.	Pühhitse pühhapäwa ihho
4 Esmasp.	ja hinge polest. Sul ol-
5 Teisip.	go: parrem toidus, agga
6 Restnādd.	mitte liaste; parrem kätte,
7 Neljap. ☉	agga ilma kõrkusfeta; par-
8 Rede.	rem hingaminne, agga il-
9 Laupäaw.	ma laiskusfeta. —

Wiimne pääw.

10 Pühhap.	Argo olgo teil murre selle eest
11 Esmasp.	„mis teie peate joma“,
12 Teisip.	waid olgo teil murre selle pärrast,
13 Restnādd. ☾	mis teie ollete jonud! —
14 Neljap.	sest: maiaello pillatud; —

(Teetsembri ku.)

15 Rede.	ihhoterwis rikkutud;
16 Laupäaw.	abbikasa waewatud;

Joannes wangis.

17 Pühhap.	lapsotessed kurnastud;
18 Esmasp.	kogodus sest pahhandud!
19 Teisip.	siis tänna olgo sinno
20 Restnādd.	Põri pääw.
21 Neljap. ☉	tus wina ärratootad:
22 Rede.	Oh taggane, sa kurri pat,
23 Laupäaw.	mo wiin on — Jesu werri.

Joannesse tunnistus.

24 Pühhap.	Jesus õnnista
25 Esmasp.	1. Joulou pühha.
26 Teisip.	2. Restminne p.
27 Restnādd.	3. Wiimne p.
28 Neljap.	Laulge sel
29 Rede. ☾	Jesandal
30 Laupäaw.	innimesesed, inglid ka

Wagga Simeon.

31 Pühhap.	tänna pääw ja lõymatta.
------------	-------------------------

1.	Päite touseb f. 8, 44 m., lähhäb loja f. 3, 5 m.
11.	— — — 8, 51 — — — 3, 6 —
21.	— — — 8, 52 — — — 3, 18 —

Eöbralik kulutamine.

Ma ütlen üks sannake selle ramato luggejale kõrwa sisse: „Se sanna, mis õigel aial rägitaakse, on kui kuld olnud hõbbe waagna peal.“

Ando Summal, et se nüüd ka nenda olleks meie wahhel, et kegi ennast ei pahhanda, miks-pärrast wannad Kalendri nimmed ep olle feie ka üllespantud.

Noh, olgo siis: ma pannen sulle ommeti üks tossin katseks, et sa mitte wägga ei wihihasta, agga sinna hakka kele otsa seadma nende wäljaütlemisse peäle; — siin nad on: Higinus ja Agneta, Wintsent ja Emerentsia, Perent ja Weronika, Albinus ja Kunigunda, Prudentius ja Prigitta, Kasimir ja Wilipina; — Pabot Küntret peäle kaupa.

Olled sa nüüd sest targemaks sanud? — Kus! wõtta! — Goia sinna agga kinni sest ristinimest, mis sa ristimisse weega olled sanud; need wannad woõrama nimmed ei aita sind ellus egga surmas mitte üks sam eddast õnnistusse tee peal.

Sa kui ka ütled: Miskspärrast mo armsad kallid ilmamärgid on mahhajätud? —

Noh, wõtta neid ka nattokest prooviks: Range tuul, ja külmad ilmad. — Willu tuul, ja wihma küllalt. — Hea ilm, ja soiad päwad. — Raske sabbdo, pahhad ilmad! —

Kas sa mitte ei tea üks tallorahwa moistosanna, monne wallelikko küllamehhe kohta: Küll se mees walletab kui tähtramat.

Muud tähtramatud wiisfatakse, kui aasta otsas, räästa alla: agga minna sowitsin, et sesamma ramatokenne peaks ennesele parremat kohta tenima, sepärrast, et ta on üks waimolik tähtramat, ja Waim peab ikka ellawaks tegema, mis surnud on.

Summal üksi taewas teab, mis-suggused ilmad temma rahwale tahhab anda: keigetargemad mehed ühtekokko ei tea sest ka mitte märki! — Agga sedda moisigo ka keige rumalam ärra, et parremat ilmamärki ei woi waimolikko tähtramatusse panna, kui se mis on jubba kirja pantud 1 Mos. ram. 8, 22: „Si pea eddespidi keik mailma päiwil mitte lõpma ei semendamine egga leikus, ei külm egga pallaw, ei sui egga talwe, ei pääw egga õ.“ — Ja se teine sanna Jesaia ram. 48, 18: „Oh et sa olleksid mo käsud tähhele pannud! Siis olleks so rahho olnud kui jõggi, ja so õigus kui merre laened.“ Amen.

Kronopühhad.

17 Jürriku: Aupärrija sündimisse pääw.

21 Jürriku: Keisripraua nimme-pääw.

25 Janiku: Wenne Keisriherra sündimisse-pääw.

1 Heinafu: Keisripraua sündimisse-pääw.

22 Leikusse ku: Wenne Reisriherra ja Reisri-
praua kronisamisse pääw.

30 Leikusse ku: Nupärrija nimmepääw.

20 Talwetu: Wenne Reisriherra wallitsusse
hakkatusse pääw.

6 Jouloku: Wenne Reisriherra nimmepääw.

Ladaplotsid

on seäl, kus müakse ja ostetakse, wahhetakse
ning kaubeldakse, söimatakse ja wannutakse,
pettetakse ning warrastakse; ja üks asj on ka
weel seäl, marahwa moistosanna pittali maas:
— Jonud mees ja sigga — ning: „Emmis,
kel kuld pael kaelas.“ — Agga kirjotud on
ühte kohta: „Jodikud ja abbiello rikkujad ei
pea mitte taewariki pärrima!“ — Poe isse:
1 Kor. ram. 6, 9. 10. —

Linnawahhet.

Siit meie maalt on wanna Jerusalemma
linna mitto tuhhat wersta, enne kui üks seina
saab; ue Jerusalemma on agga üks sam.
Pühha Waim saatja. —

Nehhepappi ramat.

(2. I. 47. A.)

Null tüdrek tansib ja laulab: Hiir hü-
pas, kas kargas, wanna karro löi trummi:
tulge poisid kerotama, kõrtsi toas on rumi! —

Joobnud pois laulab wasto: Oh kurrat,
kui se pil hiab, sedda minno südda wägga
piiab, oih tah, tah; oih tah, tah; kas koddo
parrem, kes koddo näab, wat so, so; wat
so, so! —

Tekäia. Poisid, tüdrekud, mis paggana
jorrin se on, wait, — mis te kätatsete. Tulge
parrem kuulma, kuidas kõrtsipappa jutto aiab:
saab meil küllaleiba koiu wia.

Kõrtsimees. Mis jutto ma teile aian,
teie hullud illeannetumad: päästge jallad lahti,
heitge maggama, et tulli saab kustatud.

Tekäia. Ei meie kül ei heida se kord
maggama, millas me muido linna same omma
wiljavoriga. Hõpman tulles tagga järrele:
kes louna ei olle kumtoris, sel kistakse püksid
mahha.

Kõrtsimees. Mis sa muido waltetad.
Egga ta ilma ei tohhi pekka, kui teil südi ei
olle. Kes woib sandi tee wasto parrata?

Tekäia. No meil olli jälle nattokest ekfi-

tust. Minnewa õse saime hea soja kõrtsi õmaiaks: tulli küllast mängomees omma torropilliga sekka, kõrtsmikko poeg löi kannelt; kül meie aiaime ööd otsa, et paslad jallast kukkusid, ja Pea märjaks sai: tüdrefut ollid keige hüllemad hüppamisse peäl; meie purjotasime ikka wina peäle, tüttarlapsed tagga järrel, wimaks läksime rido, mehhed kiskusid karwopiddi, ja pihherdasid maas; kut laulis teist korda, siis weel sai hingata; hommiko olli pääw tounnud, kui saime minnema.

Kõrtsimees. Oh teie koerad, kelmid, teil sünniks keikile wallo anda. Kassige magama, minna kustutan künal ärra.

Tekäia. Kuulge, isfand, wõtte nüüd kord ka meie jutto kuulda. Meie maksame se künal kül ärra, ja Jummal tasub teie waewa, agga rätige ikka se wanna rehhepappi jut, mis teil peab ollema, ja näitke meile se uus ramat, mis üteldakse meie maal üks esimenne tarf ramat ollewad, et kes sest arro saab, sel peab temmast suur abbi ollema.

Kõrtsimees. Kas teie ollete ka ramatoluggejad, kurjateggiad, kes ööd otsa torropilli heäle järrele kargate ja hüppate, ja kurradi kust lakkute. Heitke maggama, muud leddagit!

Tekäia. Mis te nüüd nenda kurjad ollete meie waestega; eks meil muidogi hirm ja pahhandus selle tempo pärrast, mis minnewa õse olli. Agga ikka meie pallume sedda rehhepappi

luggu kuulda sada, ja se uus ramat meile näidata, missuggune ta isse ka on?

Kõrtsimees. Kus maalt teie mehhed ollete ka, et isse ollete lakkujad, ja siis jälle tahhate ramatut luggeda: egga need asjad ei sünni ilmas kofko.

Tekäia. Eks me ikka olleme seält ranna ärest, kus sedda Jummal wilja saggedaste prugitakse.

Kõrtsimees. Sigga, miks sa sedda Satana joki Jummal wiljaks nimmetad?

Tekäia. Noh, se on kord meie wanna sanna, agga ärge te sest pange pahhaks, se woib ka pat olla, et se nimmi on nenda temmale antud; egga ta nüüd suurt head kellegile ei te. Minna tahhatsin hea melega temmast emale seista, kui kegi woits mind hea tee peäle juhhatada. Agga kül meie Ma on temmaga huktas: koolmeister kõstrega kofko wõtwad mehhe modi, kui tam ees, nenda wõtsud tagga.

Kõrtsimees. Kus siis õppetaja filmad, eks temma ei kela?

Tekäia. Parrago Jummal, temma wanna purro ei sanud ellus keelda, weel wähhäm nüüd kuus jalga mulla al. Meie olleme diete kui laiale pillatud karjalambad, otame agga sedda, et hal mets tulleb, ja murrab meid puhhas mahha. Ikka kord lubbati, et piddi uus tullesse, no ei tullesse. Näddal enne

Jani pannime wannakesse mulda, no nüüd pea paastoaeg. Ei sa ja ei sa!

Kõrtsimees. Kas siis teised kirrikõppetajad ei tulnud teile jutlust teggema ülle tahhe näddala, nago kirrikõseädus käsib?

Tekäia. Tullewad ta ifka ennast näitama, agga efs ta ifka olle woõras assi!

Kõrtsimees. Küllaleib on jo ommeti maggusam wanna moistosanna järrele.

Tekäia. Olgo peäle, agga meie rahwas ei holi sest, meie assi on teif seggatud: Jummal teab, mis sest wimaks saab!

Kõrtsimees. Kas te siis koddo ei loe ka ramatust?

Tekäia. Arwa, kus neid on monne perre kohtas, agga mis waene rummal moistab, kui tegi ei sellela!

Kõrtsimees. Efs teie maal olle siis neid piisofessi ramatuid, mis kül hästi selle-tawad, kui agga innimenne isse tahhab õppetust wastowõtta?

Tekäia. Suggu on ka, agga nemmad on ennamiste saksa meeste tehtud, meie rummalad ei sa neist selge arro kätte. Ta on kül makele kirjutad, agga temma ei olle mitte nago üks pärris meie Ma kõnne järrele arwatud. Nago lind, mis kõrgeis lendab, ei sa arro, on ta monni full woi tuite, muud kui lendab ja lähhab.

Kõrtsimees. Kule, mees, minnul on halle meel sinno peäle watades.

Tekäia. Kuidas nenda?

Kõrtsimees. Minna arwan, et sinna olled üks perel, mis sure Taewakunninga kroni seest on passa sisse kukkunud, ja mis kurri waim on senna sisse tallanud omma randjalgega.

Tekäia. Efs sinna olle siis hea mees, ja tõstad sedda perli ülles, ja seäd ta jälle senna, kust ta on mahhatunud.

Kõrtsimees. Ei minno käsfi ullata kül senna ülles!

Tekäia. Ullatago siis Temma käsfi seie mahha!

Kõrtsimees. Võme kät, ja teme sõbrust; sinna olled ommad jallad jubba pannud rahho tee peäle; käi agga eddasi, ärra wata taggasi, ärra minne kõrwale, jenni kui sa linna saad.

Tekäia. Efs ta woi kül illusam lin olla, kui se kuhho meie lähhäme. Seäl üteldakse tuld mürid, ja hõbbe ulitsad ollemad: minno õnnis eumma rätis surma wode peäl, kui minna alles poisike ollin, ja se jäi mulle mele.

Kõrtsimees. Agga tead sa ka, et midagi rojast senna sisse ei sa?

Tekäia. Se woib kül pea nenda olla: minna mõtlen parraaego omma wina peäle.

Kõrtsimees. Minna tahhan sulle üks hea assi mällestusfets kinkida, et Jummal on meid tänna õse kottosaatnud; agga sinna lö

kät selle peäle, et mitte tilk ei sa enam sinno suhho sest jogist, mis ihho ja hinge rikkub.

Tekäia. Olgo teie sanna peäle, kui se woiks olla sure Jummalat tahtminne; agga wöttame üks puddel öllut selle peäle kinnituseks, minna maffan.

Körttimees. Minna tahhan sulle tats puddelit ilma hinnata anda, ja teistele ni mitto kui teid on, mehhe peält toop öllut, kui se woiks nienda sündida. Tanna on minno keige armsama söbra sündimisse pääw, ja mitte minna ei sanud üht head teggo tehha omma Jssanda nimme kitusfeks, ja selle kallil päwa mälestusfeks: agga nüüd sedda antakse üllewelt.

Tekäia. Toge wälja, löme kät!

Körttimees läks kambri, aias naese wodist üles: „Wotta rided ümber, tulle mulle abbiks, üks tekäia on jökke kukkunud, katsume wäljastikuda!“ —

„Silmapilk“, — wastas naene, panni ridesse, wöttis latretuld üles, ja ütles: „Ets sa wotta ohjad liggi?“ —

Mees wöttis lauakastist uus testament ja lauloramat wälja, ja ütles: „Jubba mul latretulli üllewel, ja ohjad kä, lähme agga!“ —

Siis ta seisis kambri ukse peäle, teggi ramat lahti, ja lugges waljo heäleaga: „Wenad, kui legi teie seast töe tee peält ärraeksib, ja legi pörab tedda jälle ümber tele, se peab teadma, et kes ühhe pattuse temma eksitusse

tee peält ümberpörab, se peästab hinge surmast, ja kattab pattude hulka kinni.“ — „Ja Jeesus ütles omma jüngride wasto: Ilma minnota ei woi teie ühtegi tehha.“ — Se on tõeste tõssi. Amen.

Mehhed, poisid, teik mütsid mahha, pibud suust; tüdrekud pengi peält püsti omma jalge peäle, ja käed ristis, nago olleks siin monni kirrik eht palwekooda; oh sa heldeke, nüüd olli se Jssanda sanna teistwiisi töeks sanud, kui sel aial, kus sai ütteldud: „Teie ollete minno palwekooda rööwliauguks teinud!“ — nüüd olli kiisatusse maia ellohoneks sanud ühhe hea körttimehhe armastusse sowimisse pärrast.

Mehhel ennesel tulli wessi filma, kui ta neid woõrama mehhed ja naesed nenda waguusi näggi seiswad, nago otaksid nemmad weel üht isseärralikko armonäitmist üllewelt; ei ta sanud se sanna enam omma rindus kinnipetud, teggi omma su lahti, panni käed risti, ja hakkas sure heäleaga Jummalat palluma: „Oh sinna iggawenne armastaja, ja tõssine hingede lunnastaja, kes sa olled omma kallist aujarge seäl kõrges taewas mahhajätanud, ja olled seie pimmeda pattoorro sisse mahhatulnud, otsima mis on ärrakaddunud, ja ellawaks tegema, mis on ärrasurnud: te sinna kül meie waeste innimeste süddame ukseid lahti, et sa woiksid seina sisse tulla omma pühha Waimoga, ja meid waesi peästa kurratist, ja ma-

ilmast, ja meie kurja lihha tahtmisest, et meie ikka woiksime weel sinno käest armo leida, kes sa meie pattud olled omma peäle wõtnud. Jõsand hallasta, Kristus heida armo: sinno pärralt olgo au ja kitus iggaweste. Amen."

Palwe olli pallutud. Palluja watab rahwa peäle. Nemmad puhhas põlwili maas. Naene temma kõrwas ka maas pallumas. Siis temma ka põlwili mahha, ja pallus Jõsa meie, ja toufis ülles, ja ütles sannad ette.

Siis teised toufid ka püsti, tüttarlapsed ollid nurka läinud, pühksid filmad käisega; ja siis nad laulsid selle wiisi järrele: So hing, oh Jeesus, tehko mind:

Mo ellopäike paista nüüd,
ja selleta mo pattosüüd:
et minna nendest lahti saan,
ja sinno armopallet nään.

Ma kahhetfen kül süddamest,
ja lubban sulle, Jõsand, tõest,
et tahhaksin meelt parranda,
kui Sinna wõttad aidata.

Ja Jeesus Kristus troni peält,
se tõstab omma armohäält,
ja wõttab omma tallekest

Kül taewariki iggawest.

Tekäia astus ette, ja ütles: „Wennad, mehhed, olge teie keik tunnistusfeks, mis minna lubban, et se peab ka tõeste nenda ollema, kuidas minna lubban, Summala nähhes, ja

teie keikide kuuldes; et se kes Pea kohtas, woiks mind selle sees aidata, mis minna nüüd lubban, et ei pea mitte surmajoki enam minno suhho sama. Jah selle peäle ütlen minna Summal Jõsa, Poioke, ja pühha Waim, se aidako mind tännapäaw ja iggaweste!"

Kõrtsimees astus temma ette, panni parrem kässi temma Pea peäle, ja teise käega wõttis temma käest kinni, ja ütles: „Se rahho, mis on üllem kui keik moistus, se hoidko sinno süddant ja meelt Kristusse Jeesusse sees selle õige aino usso sees, mis peäle sind on ristmisse weega ristitud, jah se hoidko sinno ihho ja hinge iggawesse ello üllestousmisfeks. Amen.

Kõrtsimees astus jälle kambri, tõi puddeli õllut ja klaasi wälja; naene tulli tobiõlluga tagga järrele, ütlesid: „Wõtke nüüd, head mehhed, igga mees ni mitto kui teid on, selle hea asja mällestusfeks, et mis on lubbatud, se peab ka sama.

Tekäia katsus klaasi seest, ei jonud seddagi terwelt ärra, muud kui ütles: „Kül saab seks korraks. Wõtke isse ka." — Naene pakkus teistele; monni arwa wõttis ka, tüttarlapsed tännasid, ollid nurka mahhaistunud, ei tahtnud maitsta. Berrenaene astus liagi: „Eks te wõtta ka katsuda ommeti?" — Üks norem nende seast ütles: „Meil alles say suus seft minnewa õfest; peats agga se kadduma!" — ja pühkis filmad, ja panni Pea seina wasto,

oigas: „Kes teab, mis minnust saab, minnul on nago tulli pones!“ —

Perrenaene aitis tedda ülles, wiis kambri, — nenda walge kahwatand näggo, — panni omma mode peäle maggama, seadis peapaddi illnsti alla, küsis: „Dapsoke, sinna woid alles õige noor olla? Arra sinna ennam tanfi ello-aeg! Nääd sa, mis seft wäljatulleb!“ —

Tüdreks ohkas wasto: „Kui minna tanfin weel üksford, siis hüppago kurrat minnoga ellawa tullesse! Oh wallo, wallo, minno Pea tahhab lõhki minna!“ —

Perrenaene panni kambri ukse wahhel kinni. Tekaiad läksid lattretullega hobbofid watama; ja kui keit olli korra pididi seätud, ja nemmad jälle toas, siis heitis naene haige kõrwa maggama, ja perremees tõi üks piisoke ramat wälja, ja ue künnla seadis künnlajassa peäle, ja ütles: „No mehhed, siin on se ramat. Ei minna lähha ta ennam maggama, enne kui teie hommiko arralähhäte: meie loeme se ramato läbbi. Pange pibud põllema, siin on nael tubbafast, lõitage monni mees, kel terraw nugga laua peäl.“

Üks noor priske mees ütles: „Noh minna leikan!“ — istus mahha, ja hakkas lehhed leikama. Mi pea, kui ifka suggu olli walmis, jubba teised tagga omma suitsonuia sisse pistma; agga mis hea tubbafas, ei aiand mitte foggoniste rinna peäle.

Kui keit ollid mahha istund, kõrtsiyappa wöttis ramotokenne lahti, ja ütles: „Kuulge nüüd, armsad mehhed, mis ma teile ütlen. Kui minna warfi hakkas se ramato luggema, siis teie mitte ei sa nenda selgeste teigest asjast arro, agga ma rāgin enne monni sanna selle mehhe ellust, kes ta ka olli, kes sedda on kirja pannud, ja kinkis mulle enne minnekst.“

Üks mees küsis: „Eks ta ella ennam?“ —

Kõrtsimees wastas: „Kui ta ellab, siis woib ta seäl ellada, kuhho meie keit lodame sawad omma helde Önnisteggia armo läbbi, agga siit häddaorrust on ta kül arraläinud. Minna isse olin temma saatja surnoia wärrawast sisse, ja meie õppetaja teggi temmale üht head mällestusse kulutamist, kui ta temmale se kolm ford mulda peäle panni. Sedda on nüüd pea wiis aastat aega, kui me tedda saatime pühapäwa pärrast kirrifut, ja olli hea soe suipäwate: õige nago selle mehhe wiis ja kombe olli siin Ma peäl; egga temma kelle-gile kurja ei sowind, ta olli meile keikile ofse-kui üks wana isfakenne, kes meid hea pole juhhatas. Zummäl üllendago temma hingekest. Agga kuulge nüüd monni sanna temma ello-põlwest ja ellust.“ —

Enne olli temma moisaherra teenriks olnud, ja toapoists, ja saksamaal temmaga liggi; ja nemmad ollid ühtlase illeskaswanud, ja herra armastas ja auustas tedda iggapiddi; ja kui

ta olli naest wõtnud, siis ta pallus ennast toatenistussest lahti, ja herra teggi tedda aidamehheks. Ja Jummal andis temmale kolm last selle seitsme aasta sees, mis ta olli abbiellus ellanud. Ja kui se hirmus katto ehk kõhhotõbbi tulli, siis surri temma naene äkkiste ärra, ja mees kaewas isse temma handa, ei ta lasnud teist liggi astu selle töö jure, ja ütles: „On ta seitse aastat minno wode teinud igga õhto, siis woin minna ükskord temma asse ka walmis tehha!“ — Ja püsarki õwel das ja limis ta ka isse. Ja lapsokessed jäid ka haigeks. Ja kui naene olli maetud, siis Jummal wõttis lapsed ka ärra, keik kolm ühhe nädalaga. Siis jäi ta isse ka haigeks, ja meie matime se kolm lomakest ja Taewa isä taimekest ühhe hana sisse emma hana kõrwa, ja kolm risti jure. Ja kui ta olli põddend üks nelli nädalit järjeste, küi herrat, pranad ja preilit käisid tedda watamas; linnatohtret todi kaksford nädalis wälja. Herra istus ford õ otša temma wode ees, ja ütles: „Jaan, kui sinna lähhäd, siis woib ta minnule ka tulla: meie olleme ühhe aasta lapsed, siis woinme ka hobilt minna.“

Jaan wastas: „Se olgo keik Jummal kaes, kuidas temma teeb. Minna lähhäsün kas parraeego, mul on, — kes mind otawad!“ — Agga ei Jummal ei korristand tedda se ford weel mitte ärra: pääw päwalt hakkas

parrandama. Wimaš aias ülles wodest, hakkas möda tubba käima, ja ütles herra wasto: „Ei minna siin maias woi ennem ellada: nago keik seinapalgid oigawad nenda raskeste minno wasto, mul on nenda kolle ja iggaw siin. Luggage mulle teist forterit!“ —

Herra ütles: „Tulle jälle mäele ellama.“

Haige wasto: „Ei mitte, minno kõrwad ei tahha sedda kärrinat kuulda. Teil tulles monnikord paljo woõrid kofko, mis minna wanna mullatük kolban seäl sure herra maias. Kui te lubbate, ma lähhän rehhe kambri ellama, minna tahhäsün rehhepappi ammetit piddada, fenni kui minno ihho saab ka mulda küllitüd, kui wiljaterra lotusse peäle. Agga mis ma pallun teie armo käest: laske mulle ahjo agga sissepanna talwe peäle.“

Herra lastis temmale kaks kenna kambrit ehhitada: teine olli magamis se tubba, teise sees ta lugges ja kirjotas, ja wahhel mängis ühhed pissekesses errilad, sedda olli ta norel põlwele sakstega olles õppind, laweri peäl ka nattokest ligutama.

Siis olli temma monni hea aasta rehhepappiks; ei sanud kellegil temma aego mitte üks wiljaterra kõrvale tallitada; küi poisid rätisid issekeskes: „Meie ei tohhi selle peäle ennem möttelda, temma loeb ni kanged Jummal sanna fenna jure, et hirm tulles peäle, kui peaks tahtma wargile minna.“

Kül minna tedda mittokord ollen näinud seal üksi pengi otsas tulamas. Kui ei olnud parrajat tuleõhto, siis ta agga willistas. Kül meie nooremad mehed monnikord naersime natokesi: „Wannake, mis sa seal willistad, egga ommeti tuul hakkab sinna sanna kuulma!“ — Temma wasto: „Mis teie sest teate? — Tuul puhhub, ja sinna kuled temma heäle, agga sa tea mitte kust temma hakkab, ja kus on temma lõppetust: nenda on iggaüks, kes Wainusti ueste on süündinud! — Minna teen sedda aia-wideks, et ma willistan, agga mitte et ma sellega tahhaksin tuult kutsuda.“ Muud kui piddime wait jäma. Temma ütles siis weel monni immelik moistosanna jure, et sedda ei woinud ilmas ärraunnustada.

Tekäia. Eks te rägi meile ka? —

Körtsi mees. Reid on siin ramatus ka monni ülespantud. Sedda ta ifka kirjotas laupä õhto, ja pühapä ka õhto; ja õppetaja andis temmale lubba, et kui ta tahhab kolimaiaa räkida ommast süddamest, siis woiks ta sedda ka teha.

Et meil kül olli tark ja hea koolmeister iggapiddi, kes ka saksakeelt moistis ja saksa-rides käis, — temma olli Rättimaal kolitud moisa herra kullu peäl, seal mis üks lin üttel-dasse Mia tee peäl ollewad, kus üks esimenne tru õppetaja on, kes neid koolmeistrid kolitab: minna ei tea kül ei temma ei se linna nimme,

agga sedda ma tõeste tean, et se noor koolmeister ei sanud mitte wanna rehhepappi wasto.

Tekäia. Se woib kül olla. Wanna pu jured käiwad ifka süggawaminne mulla sisse, kui se mis alles hakkab wõssuma. Wanna tekäia on ka ennam Ma peäl näinud, kui se kelle silmad alles hakkawad selletama. Agga kül minna tahhaksin nüüd palluda, et teie ramatus loete. Wimaks tulles hommiko kätte, ja meie ei sa sedda küllaleiba maitsta.

Körtsi mees. „Wöttame öllut wahhel!“ — Perremees tõi wälja kappaga. Kes tahtis, se wöttis. Siis ta lugges:

(§ 18. X. 49. M.)

1.

Kui tegi so peäle südi rägib, mis sa olled ka tõeste teinud: siis ütle ülles, ja parranda meelt; agga kui rahwas tühjalt so peäle südi tõstab, mis sa koggoniste polle teinud: siis ärra wihaasta, sest kes woib sure hulga rahwa moffad korraga kinnipanna; waid arwa nenda, nago keis hüaksid hobilt: „Waatke, se mees on suremas haige, temma ei ella üks tund ennam!“ — ja tead ennast terwe ollewad omma ihho polest: lasj' neid ifka peäle karjuda sinno tagga, sinna wotta kirwes kätte, ja raiu puud metsas, ehk panne hobbone ette, ja künna omma wakkama; ehk tui sa naesterahwas olled,

wõtta lüpsit kätte, ja lüpsa lehma, ehk istu wõkki tagga, ja fedra omma takkut ehk linnad, mis sul on; — wimaks wässib rahwa keel ärra, ja jättawad sind rahhule. Koerakutsikad anguwad ka monnikord ku peäle: ku lähhab sellepärast ikka omma teed eddasi, ja annab walgust, kui koerte kehha jubba ammo aia tahha wisatud.

2.

Rummalus on kui pimme süggisene õ, kus polle kuwalget egga taewatähte paistmas. Tekäia tukkub jõtte, ehk eksib metsa sisse ärra. Rummal mees lasseb ennast äätsutada keigest tühjast tulest, ja on kui nõdder pilliroog järwe ääres, pörab ühhele ja teisele pole, polle tal kindlust ilmasgi. Rummalale ütles: „Pista näp tulle! se tulli ei põlle!“ — eks ta warfi ei katsi omma õnne, senni kui willid kae külges. Rummalale rāgi: „Kukkuta ennast jõtte, siin on hea oioda, wet pollegi rinduni;“ — wata agga sedda, et mees mitte selsammal korral jubba pohja ei wau kui tinnatük. Rummal on kui lihhoonikko härg, mis södetakse tappa-jants, ja mõtleb: „Kül minnul helde perremees, wata mis hoolet ta mo eest kannab, pääw päwalt saan lihhawamaks.“ — Nenda ta mõtleb, senni kui kirwesilm kopputab üks paught ta Pea otsa, siis on mõtled ka otsas. Här-

jal on lai Pea agga piskofo arro: kurja waimul on raske kirwes ja suur jõud.

3.

Taewas läkkitab Male head wihma mahha, Ma annab tolmo selle eest wasto. Tännamatta hing kirjotab head asjad, mis Jummal temmale iggapääw rohkesti annab, liwa sisse, tuul puhhub seält ülle, ja teit selle mällestus on kaddund! —

4.

Kui üks hing neile head teeb, kes temmale on kurja teinud, siis on temma ounapn sarnane. Küllapoisi wiskawad kiwide ja kerpidega temma pihta, ja temma lasseb neile se eest weel ounad mahhatulla.

5.

Kes walletab, on kui üks julge koer Jum-mala ees, ja kui üks kartlik jännes innimeeste ees. Ta kardab neid, kes tanna on, ja homme polle neid mitte enam: agga Sest temma ei holi, kes tanna ja eile ja sesamma on iggawesest aiaist iggaweste, üks pühha õige kohto-moistja, kes ei lasse ennast naerda.

6.

Monni on ahne au peäle innimeste ees, ja peab sedda kõrget autreppi sure ettevatomisfe ja waewaga ülesronnima, igga pulga peäl kartma ja watama, et üks tedda mitte sallaja ehk awwalikult seält jälle mahha ei lütkka. Kui ta siis teik reddelipulgad on üleslâinud, ja wahhib seält üllewelt, ja römustab: „Siin ma ollen!“ — silmad lähwad kirjuts, mehhe Pea kâib ümber, wurrina tulles ülle kaela mahha, kâewars ehk jallalu katti. — Arra astu kõrge reddeli peäle, kâi tassakest möda maanteed, sa saad sellega kaueminne mintud.

7.

Kui päike paistab, siis ärra ütle mitte: „Mul on hult sõbro, teik seiswad minno poolt.“ — waid ota senni, kui mustad pilwed sinno ülle warjawad, et sa pimmedas kâid, waesusse sees, murre al, taggatusamisfe kâ: siis hakka sõbrad kokkoarwama. Kes siis so pole hoiab, se on siis ka tõeste sõbber süddame polest, teised ollid susõbrad, ja mokkaarmastajad, need kalowad kümme meest kokko ni paljo, kui üks tühhi munnakoor.

8.

Kui sul terrane sanna kele otsa peäl, misga

teist meest tahhad naerda rahwa kuuldes: siis ärra ütle sedda sanna mitte wälja; sest nool lendab peagi weonõri peält ärra, agga wallus on ta sessel, kelle rinnad temma lõhhub. Ja kui sa ütled: „Kus siis se sanna woib ennem taggasi jâda, kui ta jubba kele otsa peäl on?“ — Nela sedda isse alla, so kõht ei lähhä sest mitte lõhki, ja siis ütle ennesele need sannad tassakeste ette: „Sinna pead omma liggimest armastama, kui isstiennast.“

9.

Kui uhtusse waim sind kippitab, et ifka tahhad kuulsaaks sada, ja rohkem au ennesele püda innimeste ees: siis minne enne weel firrikomehhe ehk hauakaewaja jure, ja lubba talle pool rubla, et ta sulle üks furnopea, mis hauast wälja tulles, paigale panneb, ja siis wata selle peäle, ja küsi selle käest: „Kus on uüüd sinno au ja illo, ja kes sa ka ollid Ma peäl: ülleme ehk allam?“ — ja siis panne furnopeakest jälle tassakeste handa taggasi, siis jâte mollemad rahhule.

10.

Kui tahhad omma waenlasele jälle kurja tehha selle kurja wasto, mis temma ütsford sinnule teinud, siis woib kül olla, et esimesse

jonega on sul hea meel: „Agga nüüd ma olen talle ärramaksnud!“ — Agga kui kauaks se on, pärrast hakkab so südda rindus peksma, tunned, Jummal on so peäle wihihane. Ürrite rõõm, ja kaua aega wallo! — Se wasto, kui sa omma wihihamehhele andeks annad, ja temmale weel peälegi head teed: siis polle sul ilmas sest kahjo, waid allati hea meel.

Se on jo siis ommeti paljo parrem sinnule, ja temmale, ja sure Jummalale, kes teie Issa on taewas ja Ma peäl.

11.

Mailm on suur ja lai: agga kui kats rummalad innimesesed hakkawad tüllisise minnema, siis on ka keif se suur mailm ommeti weel tittas nende hullo jampsimisisele. Oh kui hea, et se kes Pea tohtas, lastis suurte kaskede külge ka pissofesed ofjad kaswada. Mis keif õppetaja maenitseminne ei woi korda sata, mis linna tohter ja aptegi rohhi ei woi parrandada, sedda teeb wahhimees pari filmapilguga omma wiisakimpuga ni heaks, et keif lārra ofas. Ühhele ja teisele, minge nüüd igga mees omma koio. Kes eestotst ei tahha tarkust pähhä wõtta, sellele tarwis sedda taggant jure panna. Armo, kes armo pallub; agga ka hästi hirmo, kes armust ei holi.)

12.

Monni mees on hirmus tark teistele hea nou andma, agga isse ei te temma ilmas selle järrele. Ta ütleb teise wasto: „Mis sa ni wägga ahne olled rahha peäle, agga isse kists temma kambri parranda lauad ülles, kui ta teada saaks, et senna wannast on pool koppik wahhele tukkund. — Ta ütleb teise wasto: „Ole ikka allandlik, ja ärra aia ennast teiste ette!“ — agga isse lööb ta omma uhkusse mõtet nenda laiale, nago woõrama lind Wan kerotab omma kirjo sabba rattamodi ülles, ja wahhib, kas perrerahwas ta peäle ka watawad. — Ja nenda on temma seespidine ello kogoniste hukkas, et ta keif hästi teab, agga keif pahhaste teeb. Ta näitab mulle kui need teepostid wälja teelahmide peäl, kus kats lauda kummagi poolt külges, nago näitajad käewarred, ja peälkirri wärwiga peäle kirjutud: „Siin lähhäb te Paide pole!“ — ja „Siin lähhäb te Willandi pole;“ agga isse ei lähhä se post ilmas ka üks sam sedda teed käima. Mis tast saab wimaks? — Tekäiad sawad kül temma hea juhhatamisise järrele linna, agga ta isse saab wimaks, kui ta alt on kõddund, ja peält on laggund — rehheahjo tulles jauks; siis on sest surest targast teiste juhhatajast sanud — kolm peo täit tuhka! —

13.

Kui üks hea mees omma keft ea sees sureb, siis üteldakse: „Oh mis rutto piddi temma siit mailmast ärraminnema: kui paljo head olleks temma weel woinud teha! Mis jääb nüüd temma teggudest järrele, nad on keft temmaga Ma alla wainud!“ —

Polle töss, mitte üks ainus: nad on keft taewasse üleslänud, ja seiswad armoramato hiilgawa lehtede peäl, ja Ma peält ei olle se õnnistus ka mitte kaddunud, ei ühheftgi asjast, mis ta sallaja ehk arwalikkult on head teinud, kui seft ka suurt kärä egga kollinat polle kuulda pärrast temma surma. — Suur kotti täis wast-rahha on raske tösta, ja teeb suurt kärä ja kollinat wantre peäl, ja kes ei tea mötleb: „Sellega woib immelikkult kui paljo linnast wäljaosta!“ — Kuldrähha seisab pissofesses westitaskus wait, agga temmal on suur hind ennese sees.

14.

Monni laist ramp ütleb: „Ei minna woi sedda teha; kus minna üksi selle töga walmis saan? Selle peäle kullub kolme meeste joudo, ja nelja päwa tallitamist!“ — jääb parsite puhkama, wahhib üllewelt mahha, kas mitte monni mu wõttab selle tö kallale minna. — Teine moisklik mees, kes norelt põlwest jubba

pähha ja süddamesse on õppinud sedda kallist sannakest: „Te tööd ja pallu Jummalat, siis aitab Temma üllewelt!“ — ei lausu sannagi, lähháb wälja, hakkab kindlaste ja töe melega peäle: ta teeb omma sögiwahhe ehk pääw otfa: tö tehtud, südda rahhul, waim rõmus. Parfil maggaja mötleb: „Noh, on ta tehtud, siis on ta hea!“ — pörab teisele pole. Agga arroandmisse pääw on tal alles ees, siis kui pitkad ölled maggaja külge al! —

15.

Kui sa tahhad tark olla, siis õppi need tats asja kannatlikkult ärrakannatama: pahhad ilmad, ja pahhad kõnned. — Pahha ilma eest ei woi sa kussagi warjule minna, kui pead teed kaima ehk tööd teggema. Tuul puhhub kunninga kõrwa sisse, ja kerjaja teha ümber. Ja pahha wallejutto eest ei woi sa ka mitte Ma alla pöggeneda. Üks kord walletakse perremehhe peäle, teine kord jälle saunamehhe peäle. Lin- napodis on küll lukud ja tabbad hea hulk, agga kui ka keft mailma seppad peaksid aasta otfa lukud ja tabbad teggema, mitto moffad jääksid ifka weel kinnipannematta. Raske sep teeb parrem sirpid ja wikkatid, noad ja kirwed, sahhad ja labbidad; ja te sinna hästi tööd, ja pallu sinna süddamest Jummalat: walletaja rahwa moffad panneb Liwa Annus ja Mulla

Maddis peagi kinni. Kül kirkikolabbidas Ma peäl, ja kohtoramat wiimfel päwal sadab sinno õigust ette kui lounawalguft inglide ja õnsade kuuldes. Sellega woib innimenne ka jubba rahhul olla.

16.

Kui sa mailma sisse sündisid, ja omma tätki sees maas ollid: siis sinno maiarahwal olli rõõm süddames, agga sinnul olli nut filmis. Ella nenda Jummalala abbiga, et kui sa teise mailma sisse sünnid, ja so tehha kirstus maggab: so maiarahwal olleks murre süddames ja wessi filmis: agga sinno ärraselletud hingel olleks taewakori peäl Hosianah palweks ja Alclujah lauluks.

17.

Kui mitto korda pead sa teistele andeks andma? — „7 kord 70 kord!“ — Agga kui mitto korda pead sa iseennelele andeks andma? — Mitte 1 ainus kord! waid pead Issanda käest andeks andmist palluma, pühha Waimo abbiga meelt parrandama, ja Jummalala se Issa armsaks lapsaks sama.

18.

Unni ja lotus, kül need on kaks kallist

asja, kelle eest ei woi siin Ma peäl kül tänno tehha sure Jummalale, et ta neid on armust tekäiattele liggi annud. Ets sa monnikord heida maggama, nago murremäggi so rinde peäl, ütled: „Kes weretab mulle se kiwvi hinge ukse peält ärra!?“ — Teisel hommitul warra toused ülles, mötled, otsid: „Kus mo murremäggi?“ — Ose tullid inglid, tõstsid sedda omma pehme tibade peäle ülles, lendasid sellega sure armomerre pole, wistasid so waewakorem süggawa merre pohja: et ka kurja waimude pealik ja mailma würst ei sa tedda seält enam üllesleitud. —

Ja usklikko hinge lotus seisab kui sure Jummalala wickerkaar pärrast weeuypotusse lõppetust selge taewa külges: Noa astub omma perrega murrelaewast wälja, ehhitab Jehowale tänno altari, ja panneb omma wanna pattuse kartlikko süddant põlletamisse ohwriks seina peäle. Keif wanna surmanäggo on nüüd möda lainud, palluja on ennefele uut ellonimme sanud Selle käest, kelle passe paistis ärraselletamisse mäe peäl kui päike, ja kelle rided hiilgasid kui lummi, ja kellel keif melewald taewas ja Ma peäl. Se andis armust mailma tekäiattele magguft und õse, ja kindlat lotust päwa. Sellega woib jubba tekäia kindlaste käia pühha ue Jerusalemma linna pole, mis meid keifi tahhaks wastowõtta, kui üks emma wõttab last omma kättele peäle, ja hoiab tedda sülles armastussega.

19.

Mustal kottal on tullised filmad, suur nok, terrawad küned, laiad tiwad, ja hirmus wäggi, ning ellab temma kõrgele mäggede otšas, ja otšib saki omma pessa poiadele. — Kui sa tahhad walgede Issanda tuikeste seltsis ellada, siis hoia eunnast maddala rahwa seltsi, ja ärra püa joudsa linno sõbrust sada: se sõbber nelab sind nahka — se on ta armastus. — Se fanna tähhendab, et usklikud Jummalal lapsed ei pea mitte uskmatta kurja waimo teenriks sama; ja et se fanna: teie eest ja teie heaks, tahhab selged usklikud süddamed, ja järrele-mõtlejad kindlad waimud.

20.

Üks wannaaegne tark mees, kes sure kiusa-tamisse aial ellas, ütles fard, kui rahwas ta käest küsis: „Kuida olled sinna keit sedda tarkust eunefele sanud?“ — siis ütles ta nenda: „Minna õppisin omma tarkust pimmedatte santide käest. Kui pimme sant tahhab jälle sam eddast astuda, siis ta enne ifka katsub, kas pohhi on tassane, ja allus on kindel. — Kui sedda ep olle, siis ta senä ei panne jalga: ei hakka ta ued metsateed käima woõra rahwa juhhatamisse peäle, waid ütleb: „Eks mul maanteed polle, kus ma woin käia: wanna te, wanna sõbber!“ —

21.

Mis on ühhe maia keige surem ehte? — Üks õllekattus, ehk istutud pund one ümber; sured selged aknarudid, ja werwitud lappid ning kirstud kambris? — Se woib ka hea asji olla, agga siiski üllem asji polle ta mitte. Agga kui perremees kardab Jummalat, ja perrenaene lodab Issanda peäle; kui lapsed armastawad Jummalat fanna, ja sullased ning ümmardajad Issanda käsko peawad: se on ühhe maia keige surem ehte.

22.

Ärra ütle: „Oh mailma rahwas on allati rõõmsad, usklikko mehhel on paljo murret kandada!“ — Sest mailma rahwas näitab kül mitto-ford peält nähha rõmus, nago korwi täis keige illusamad lilled mis rohhoaia wärrawa ees maas, agga lillekorwi pohjas woib ka kurri wast-üks sallaja tähhiseda. Ilmalikko mehhe näggo irwitab, agga temma südda kippitab. Ja usklik woib keit omma murret Jehowa peäle weretada, kül se toimetab keit hästi.

23.

Tarkus on ellowarrandusse kastikenne, ja õppiminne on selle warrandusse kasti wõtti. Kui sa lastele wannad Raddrina tadred paigale pannud, neid woib warras õse ärrawõtta.

Agga kui sa ommad lapsed lassed Jummalasanna õppimises ja tundmises kasvatada: need on taewalikud anded, mis üllewelt mahha antakse, ja kuhho warga sõrmed ei ullata.

24.

Ustlik ristiinnimenne ei surre ilmas, waid temma wahhetab agga korterit. Mapealse suitso-urtifikust taewalikko kunninga-kotta, ja ürrikesest kiusatusse orrust Jehowa iggaweste armomäggede peäle. Nenda on ristiinnimesse sur-reminne üks ello ja illo, au ja walguis, rahho ja rõõm, mis ial ei lõppe.

25.

Kes wagga hinge waewab, se hakkab sõdda taewa Roja wasto. Eks suur Jummal ei hoia ommad lapsed omma wäggewa kae warjo al, ja lütkab wasto hakkajad teigesüggawama ullumisse kohta. Enne lõ kirwega omma kurri sõrm kae külgest mahha, kui et sa sedda wagga hinge kiusamisse peäle wäljasirrutad. Ühheksa sõrmega woib hing ifka weel õnsats sada, agga waggade kiusajatte ots on põllew weemlimerri.

26.

Kui sa wiuhane olled, siis ärra wõtta midagi ette, waid ota, senni kui wiuhalaened on pallumisse Waimo eest jälle wait jänud. Paewa-

mehhed tewad kül lootfit walmis, ja seädwad ennast minneko peäle, agga kui kange torm touseb, ja hakkab weewood kõrgeste üllesaiama, siis nad otawad, senni kui ilmad jälle heaks sawad; ja siis lähwad nemmad, ja jäwad hoitud keset merre peäl.

27.

Kenna illusa näoga norik, agga kel polle ustko süddames on kui need sees kullatud klaasiperlid, mis Wabrifantide lapsed puhhuwad, et nad sellega saiarahha ennesele teniwad. Hak- kad sa neid peo sisse wõtma, lähwad tatti purruks, lastitükid lähwad kae sisse, werri joseb wälja. — Wagga jummalakartlik abbifasa on kui kallis merreperl, mis Kunninga kroni sees pais- tab, ja kus üks ainus perl maksab ennam, kui terve maia, ja oue, ja põllud ja heinamaad; ning õnnis, kes sedda leiab, ja Jummalat moistab se eest tännada.

28.

Ma tahhaksin omma süddant anda kui üks walge lehhete, oh armo Issand, sinno kätte. Kirjota sinna omma pühha sõrmega ellosannad senna peäle, mis weel surmatunnis mo nõdra meelt woitfid kinnitada, ja mo tuhmi kustuwatte filmade sisse paista, kui parrema ello hommiko toit punnaste taewa pilwede wahhest.

29.

Ma tahhaksin omma süddame wõtmet eest
ärrowõtta, ja tallele panna, et minna ei moista
sedda hoida, ja kurri waim püab sedda allati
ennese kätte sada. Oh kallid hingelunnastaja,
wõtta wõtti ennese kätte, ja ärra anna sedda
kellegile, et kui ma fulen, üks tulles ukse tahha,
hakkab wõtmega keerma: ma selgeste teaksin:
„Se on mo hingepeioke, kes tulles pruti waat-
ma; ni tassa kui üks tuike, ta tulles siit mind
saatma. Ta wiib mind üles pulmale, ja õnna
taewa ellule, nüüd tahhan rõõmsast minna.

30.

Ma tahhaksin igga pääw laulda uut tänno-
lauulo Sellele, kes armust on mind lonud, ja
omma werrega mind lunnastanud, ja pühitseb
mind õiges uskus sure hallastussega. Igga minno
nõdder meel ei sa need pärris sannad mitte ärre
armatud, ja mo pattune keel ei moista need ta
walaulu wiisid selgeste wäljalaulda. Jona tu-
nife, kus wangihone ukseid peäswad lahti, ja
tallele lähhab omma karjase jure.

Oh tulles taewast üllewelt,
häid sannumid to mulle seält:
neid fulen minna rõmoga,
ja tahhan teistel kuluta.

